
Tavaszi 6. fejezet

Ariana, csütörtök 08 december 2022 - 23:08:03

6.

Hát te?

Dávid abszolút nem tudta hová tenni Ármin megjelenését. A fiú órakkal ezelőtt jött nála, akkor úgy tűnt, többé látni sem akarja. A férfi teljesen összezavarodott, pedig már épp tisztulni kezdett benne a káosz, ami benne dúlt.

Anyám tudja motyogta Ármin, és arrébb tolta az ajtóban őt. Dávidot, hogy bemehessen mellette. A férfit tetőtől talpig átjárta a sokk, amint felfogta a fiú mondanivalóját.

Tessék? Honnan?! Nyögte ki döbbenetben. Magában sorra vette, mi árulhatta el Q-t, de túl sok buktatót talált, egyre jobban hatalmába kerítette a pánik. Te mondtad el neki?

Ármin némán, értetlenül nézett rá, aztán enyhén, szomorkásan elmosolyodott, mintha teljesen tisztában lenne azzal, mi játszódik le benne. Talán így is volt.

Nem, nem rólink tud.

A hangszóly mellbe vágta a férfit, az érzés arra készítette, hogy lehajtsa a fejét, és megeméssze a hallottakat. Sokkal nyugodtabban futott neki újra a dolognak.

Akkor?

Rákérdezett, tetszel-e.

Dávid nagyot nyelt. Intett Árminnak, hogy folytassa.

Először azzal kezdte, apa miatt haragszom-e. Amikor mondtam, hogy nem, akkor megkérdezte, az-e a bajom, hogy tetszel.

Ármin olyan gyorsan hadarta el, hogy Dávid alig értette. Aztán a fiú az asztalhoz ment, leroskadt a székre, amin dőlel Q is üldögélt, és a kezébe vette az arcát. Dávid épphogy megállította magát, mielőtt hozzá lápett volna, hogy vigasztalón átölelje. Az is megijesztette, hogy egyáltalán megfogalmazódott benne a gondolat, és sejtette, hogy Ármin sem reagált volna túl kellemesen.

Mit feleltél?

Ármin még jobban összehúzta magát, teljesen a kezei mögé rejtette az arcát. Dávid leült vele szemben, de hiába volt, nem történt semmi.

Ármin.

Semmit! Tört ki a fiúból. Végre eldobta a tenyere

takarásábanól, de a tekintete kétségségesen QI árulkodott. Szó nélkül otthagytam vallotta be, majd halkán hozzátette: Ez szerinted is magáért beszélt, ugye? Mármost nyilván eszébe sem jutna az igazság, de & hogy magyarázom ki?

A fiú keze a térdén nyugodott, de Dávidnak egészen addig nem tűnt fel, míg a saját ujjai hozzá nem értek. Ármin megrezzent az érintéstől, de ez úttal nem tért ki, Dávid pedig nem tudott ellenállni a kísértésnek. Le kellett hunynia a szemét, hogy ne kövessen el semmi QR ültséget, és ne engedje felszínre azokat az érzéseket, amiket régelemetett magában.

Majd azt hazudod, meglepett szólalt meg nagy nehezen. Ármin bólintott, ám nem ráfigyelt, az ujjait nézte, amikor Dávid visszaakart húzni a kezét, belekapaszkodott. A szájához húzta, csak őkot lehelt a tenyere belsejére, az arcára simított, mielőtt a szája lejjebb csúszott volna, a csuklóján az erei fölött, óvatosan végigfuttatta a nyelvét a területen. Dávid egyik gyenge pontja, amit ostoba módon felfedezett a fiú előtt.

Ármin! rivallt rá, mire a fiú megilletődve engedte el. Dávid felpattant, elhátrált, több kísértet tett rá, hogy megnyugodjon, a hangja azonban még mindig remegett, amikor megszólalt. A francba! suttogta. Felszínre engedte benne tomboló indulatokat, Árminra zúdította Qket. Elment az eszed?! MegQRj ítesz, kell ez nekünk? A fiú sebzett tekintete jőzán ította ki. Tett kért, hosszú kört a konyhában, már amennyire a négyzetméterek engedték, mielőtt újra nekifutott.

Nem megyek át szerdán. Csúnyán elárulnám magam, ha a közelemben vagy. Ha Csilla figyel téged, engem is fog, és én nem kockáztatok.

Ármin felnézett rá. A testtartása furcsa volt, nem is feszült, inkább & megadó, esetleg. Dávidot egyszer qen feszélyezte.

Mit? Mi a kockázat, hm?

Dávidnak kiszáradt a szája. Elfutotta a méreg, és nem érdekelt, milyen mélyre szúr.

Te és én, mi mindig külobözni fogunk. Dugok férfiakkal, de sosem foglak semmit sem jelenteni. Normális életem lesz.

Látta, hogy Ármin beleremeg az utolsó mondatba, és bármennyire dült benne a harag, azonnal megbánta. Egyszerre mozdult a fiúval, elkapta a karját, amikor felpattant.

Nem úgy & kezdett volna bele, de Ármin leintette.

De, pontosan úgy. Gyáva vagy, és bárki mellett kötsz ki, mindig hülyíteni fogod. Pti is, megmagadat is.

Ármin hiába próbálkozott, nem engedte el. Állt a konyha közepén, az

ujjai satuk ént szorultak a fi ú karj ára, és valami v égleg elt ört benne. Nem tudta megmondani, mi t ört ént. Tal án a remeg ése árulta el, de a k övetkez Q pillanatban Ármin át ölelte, Q pedig felsz ínre engedte évek elnyomott érzelmeit, annak ellen ére, hogy nem is eml ékezett, mikor s írt utolj ára.

Teh át mostant ól nem k érdezhettek?

Ármin lusta k ör öket írt le D ávid mellkas án, az ujjai szinte égett ék, íg éreteket rajzoltak a b Qr ére. A f érfiban m ég mindig égett a v ágy, a szavak kev ésnek bizonyultak r á, hogy kij ózan íts ák.

A mag án életem eddig is tabu volt felelte. Ármin csal ódottnak l átszott, a sz ája megremegett, D ávid pedig azon gondolkodott, sz ánd ékosan csin álja-e. F élretette a gondolatot, mert Ármin nem volt j átszadoz ós t ípus.

Ha neked sincs benne tapasztalatod, akkor mindegy s óhajtotta a fi ú. D ávidhoz hajolt, hossz ú, szenved élytelen cs ókba vont, azt án a nyak ához t ámasztotta a fej ét. Hallgat ásba burkol óztak, de a csend egy id Q ut án b ántotta a f érfit, musz áj volt megt örníe.

Ha a sz üleid elfogad óak, akkor tegy él egy pr ób át. Ha nem, akkor halaszd addig, am íg csak tudod, vagy am íg meg állsz a saj át l ábadon. Vagy ak ár ör ökk é, ha úgy akarod mondta. Ármin lassan felemelkedett hozz á, a szem ébe n ézett.

El égg é liber álisok felelte elm él ázva. M ég sincs kedvem hozz á. M ár ott megakadok, hogyan kezdjek bele. Ültessem le, hogy be kell vallanom neki valamit? Az olyan & dr ámai meg k ör ülm ényes.

Vagy ha tal álsz valakit, akit be akarsz mutatni, az megfelel Q alkalom lesz.

Ármin szusszant egyet, azzal a fajta mosollyal, amit D ávid n ála sosem tudott hov á tenni.

Ez is egy lehet Qs ég.

D ávid arra sz ám ított, Ármin nem b írja ki faggat óz ás n élk ül, de amikor percek óta csak fek üdtek, v ég ül mag át ól v álasztott a kor ábban elhangzott k érd ésre.

Nekem nem fogadn ák el, sz óval el ásott titok marad.

Ármin ujjai az arc ára cs úsztak, vigasztal ón cir ógatt ák, D ávid belemozdult az érint ésbe. Megfogta a fi ú kez ét, cs ókot lehelt az ujjbegyeire.

Teljesen biztos?

A fi út val ósz ín qleg felb átor ította, hogy megny ílt neki, de D ávid mag ában sem fedezte fel az el Qbbi p ánikot.

Teljesen. Egyke vagyok. Apám a katonaságnál van, magas beosztásban, és már azt nehezen viselte, hogy már én lettem ahelyett, hogy a nyomában járnék. Egyébként is puhaságnak tart, képzelted, mi lenne, ha kiderülne.

Ármin a bqr-ére sóhajtott.

Értem. Anyukád?

Peggy ütt. Lélegzik apámmal, nem emlékszem rá, hogy valaha saját véleménye lett volna. Felelte, aztán lerázta magáról a fiú kezét, Ármin viszont nem engedte felkelni.

Jól van, ennyi volt, beszéljünk máskor! – motyogta a nyakába.

Többet nem hozom fel, így érem. Majd megoldom, ha eljön az ideje. Dávid észrevette, hogy Ármin rejteni próbálja a családottságát, de a hangjából ki lehetett érezni. A férfi ezért vett magán.

Nem baj, ha mesélsz, tanácsot is kérhetsz, csak az én észemet hagyjuk ki belőle – kérte.

A fiú bólintott, és elfékszkelte magát az oldalának simulva, Dávid pedig hamarosan az egyre egyenletesebb légzésére figyelt fel.

Mégsem volt kedve megkérni, hogy öltözzön, és menjen. A karja mintha magától mozdult volna, lágyan simogatta a fiú hátát, mire

Ármin álmosan morogva húzóódott még közelebb.

Dávid nem akarta meghallani a vesézharangokat.

[Előző](#)

[Következő](#)